

«Рекомендації батькам щодо взаємодії з дитиною»

- Почнемо з того, що відмовимося розглядати дитину як об'єкт виховання. Дитина — це особистість. Вона має право на любов і повагу до себе — такої, якою вона є. Поводитися з нею треба дбайливо, щоб вона розвивалася в згоді з самою собою. Для цього потрібно передусім, щоб батьки зробили зупинку в своїй життєвій гонитві за манівцями (грошима, кар'єрою, успіхами) і спробували побачити свою дитину та все прекрасне в ній.
- У дитині приховано безліч можливостей і талантів. Для того щоб виявляти себе, втілювати свої можливості життя, їй потрібні визнання та підтримка близьких. Віра батьків в обдарованість дитини допомагає їй повірити в себе і виявити здібності.
- Дитина має бути упевненою в батьківській любові незалежно від своїх сьогоднішніх успіхів і досягнень.
- Формула істинного батьківського прийняття — це не «люблю, тому, що ти хороший», а «люблю, тому, що ти є, люблю такого, який є».
- Спілкуватися з дитиною необхідно на рівних, не принижуючи її гідності, не підвищуючи голосу, не ставлячи її в залежність від вашого стану чи настрою.
- Виробіть для себе правило не оцінювати негативно особистість дитини, а піддавати критиці тільки неправильно здійснену дію або непродуманий вчинок. Наприклад, замість «Ти дуже жадібний хлопчик» можна сказати «Мені шкода, що ти не поділився із сестрою іграшками».
- У спілкуванні з дитиною бажано використовувати не узагальнення: «Ти вічно кидаєш рюкзак де попало, а ситуативні зауваження: «Сьогодні твій рюкзак лежить не на місці». Постійна мова формує образ — «Я» дитини. Краще в постійній формі оцінювати чесноти її особистості, а в тимчасовій — негативні.

- Не порівнюйте дитину з іншими дітьми. Більшість дітей хворобливо ставиться як до негативних порівнянь, так і до схвалення дій інших дітей, сприймаючи те як нелюбов до себе. Краще порівнювати поведінку дитини з поведінкою вчора, акцентуючи увагу на позитивних моментах.

- Намагайтеся частіше ставити дитину в ситуації, коли вона самостійно робить вибір, довіряйте робити те, що вона може зробити сама. Створюйте сприятливі умови для дитини, щоб вона сама могла домогтись успіху. Це привчає дитину до самостійності, формує віру в себе. Якщо ви використали більшість методів впливу на дитину, а її негативна поведінка повторюється, реагуйте на це нейтрально та неемоційно, уникайте конфлікту з дитиною. Необхідно пам'ятати, що нерідко дитина свідомо припускається поганих вчинків з єдиною метою — домогтись уваги дорослої людини. У цій ситуації дайте відчути, що більш ефективний спосіб привернути до себе вашу увагу — це добре поводитись.

- Зверніть увагу на те, які норми і цінності ви передаєте дитині своєю поведінкою, який приклад ставлення до людей, до життя ви їй покажете.

Який спосіб взаємодії з дитиною ви оберете — справа вашого смаку, характеру, освіти, але головне — питайте себе частіше: «Якою я хочу бачити свою дитину в майбутньому? Що я можу зробити для того, щоб вона росла в гармонії з собою?»

Шляхи досягнення мети можуть бути різними, але в результаті процесу спілкування з батьками кожній дитині необхідно отримати самостійність і свободу думки, набути любов до світу і бажання його пізнавати.

